

τασθή κανεὶς πιὸ ἀνισόρροπες, ἀψυχολόγητες πράξεις ἀπὸ τὴν ἰδρυση τηλεφωνικῶν γραμμῶν μέσα στο τέπους ἄγριους, διπού ὡς μόνο μεταγωγικὸ μέσο χρησιμεύει ἀκόμη διδίδαρος καὶ αὐτὸς βαδίζοντας δχι σὲ δρόμο βατό, ἀλλὰ δἰπλα στὸ γκρεμό. "Οταν δὲ χωρικὸς λυπᾶται νὰ δώσῃ πενήντα λεπτὰ γιὰ νὰ πάρῃ μὲ τὸ σιδηρόδρομο στὴν πόλη καὶ προτιμᾷς νὰ τρέχῃ καὶ νὰ χάνῃ μιὰν ὥρα γιὰ νὰ κάμῃ τὴ δουλειά του, ἐμεὶς τοῦ δίνουμε καὶ ἔνα τηλέφωνο γιὰ νὰ συνεννοήσται! "Ετοι ἐμάθαμε δὲ σ' ἓνα νησάκι τοῦ Αίγαλου ὑπάρχοιν τρεῖς τηλεφωνικοὶ σταθμοὶ, ἀλλὰ σὶ εἰσπράξεις τοὺς σ' ἓνα ἐξάμηνο ἔφθασαν τὸ ποσὸ τῶν δυόμιση δραχμῶν! "Ἄς ἀφήσουμε λοιπὸν αὐτὰ τὰ πολυέξοδα ἀστεῖα καὶ ἀς προσέχουμε τὰ σπουδαιότερα.

Τελειώνοντας αὐτὴ τῇ μελέτῃ, κλείνουμε μὲ μιὰ παρατήρηση. Τὸ Κράτος τοῦτο ἐγεννήθηκε καὶ ἐμεινὲ καχεκτικό, ἀδύνατο καὶ μὲ ὑποχρεώσεις ἱστορικές, ἔθνικὲς μεγαλύτερες ἀπὸ δὲ, τι μποροῦσε νὰ σηκώσῃ ἡ ράχη του. Πολλὲς φόρες τοῦ ἡρθε λιποθυμία καὶ ἐγανάτισε ἀπὸ τὸ βάρος! Πολὺ φοβούμαστε δὲ σὶ ἀρχίσαμε πάλι νὰ ζητᾶμε πάρα πολλὰ ἀπὸ αὐτὸν. Πρέπει νὰ συνηθίσουμε νὰ βλέπουμε τὰ πράγματα δπως εἰναι στὶς σηκερινὲς συνθῆκες καὶ μ' αὐτὲς νὰ συμβιβαζόμαστε. Πρέπει ν' ἀφήσουμε τὴν ἔθνικὴ ἐγωιστικὴ μας ἀλλοζονεία (δχι περγφάνεια) καὶ σ' αὐτὸν τὸ σημεῖο μ' εὐχαριστησή μας ἐπιδοκιμάζουμε τὴν συνδιαλαχτικὴ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως στὶς σχέσεις μας, μὲ τὰ ἀλλα Βαλκανικὰ κράτη.

"Οπωσδήποτε καὶ νὰ βελτιώθουν τὰ οἰκονομικὰ μας ἀμειβὲς δὲν πιστεύουμε δὲ σὶ μποροῦμε νὰ ἀκολουθήσουμε τὶς ἀξώσεις του παρελθόντος, ἀλλὰ πρέπει νὰ συμμορφωθοῦμε μὲ τὴν ἐποχὴ μας καὶ μὲ τὶς δυνάμεις μας.

"Ἐγὼ τουλάχιστον εῦχομαι νὰ λείψουν οἱ αἴτιες ποὺ μας ἀνάγκαζουν νὰ τηροῦμε αὐτὴ τὴν πολιτικὴ ποὺ τηροῦμε στὰ ἔσοδά μας δσον τὸ δυνατὸν γληγορώτερχ καὶ μὲ κάθε τρόπο! "Ετοι μόνον θὰ βροῦμε καὶ τὴν ἡσυχία μας καὶ τὴν τάξη στὰ οἰκονομικὰ μας καὶ τότε μόνον θὰ περισσέψουν δυνάμεις γιὰ νὰ γίνουμε ἀνθρωποι!

ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΟΣ

"Υπάρχουντε λάδια κοινὰ σὲ κάθε γλώσσα, καὶ μπορεῖ κανεὶς νὰ τὰ πῇ γενικὰ λάδια, ἐπειδὴ καὶ εἰναι λάδια τῆς λογικῆς, λάδια τοῦ νοῦ, δσο καὶ δν τὰ περνῆ τὸ πλήθος γιὰ λάδια τῆς γραμματικῆς, μὴ βλέποντας πῶς εἰναι ἡ γραμματική, μιὰ εἰκόνα τῆς ψυχῆς μας. ΨΥΧΑΡΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

Τετάρτη 25 Γενναρ — Τρίτη 31 Γενναρ

ΚΙ Ο ΤΡΙΤΟΣ. Εἶχαμε τέλος πάντων καὶ τὴ σύσκεψη τῶν Ράλλικῶν κι ἔτοι συμπληρώθηκε ἡ προεκλογικὴ εἰκόνα. Ό κ. Ράλλης, δὲ συμπαθητικώτερος ἀπ' τοὺς παλιοὺς πολιτευτές, ἔγινης μόλις τὴν Παρασκευὴ στὶς 6 Φεβρεΐου ἀπὸ δεκαπέντε μηνῶν ὅπου γιὰ νὰ χάσει καὶ τὶς λίγες συμπάθειες ποὺ τοῦ εἶχαν μείνει μὲ τὸ λόγο, ποὺ ἔγιαλε στὰ μαχμουρλούκια του. Ό Αθηναίος πολιτευτής πρέπει νὰ μολογήσουμε μὲ λύπη μας πῶς ὑστέρησε κι ἀπ' αὐτὸν τὸ συμπέθερο του! Ό λόγος του κάνει χλιαρότατη ἐντύπωση, ἀρχίζει τὴν ἐπίκριση τῆς Κυβερνήσεως ἀπ' τὰ πιὸ ἀδύνατα σημεῖα ποὺ μποροῦσε νὰ φανταστεῖ κανεὶς γιὰ νὰ ξαναμασήσει ἐπειτα τὰ ἔδια γιὰ τὸ νόμο τῶν κοινοτήτων, τοὺς φόρους τοῦ εἰσοδήματος καὶ τῶν σπειρομένων γαιῶν, τὴν πάψη τοῦ Μιστριώτη (ποὺ δὲν ἔλειπε βέβαια κι ἀπ' αὐτὴ τὴ φέστα!) καὶ τὰ πολεμικὰ ταμεῖα. Κι ἀντὶ νὰ μας πει τὸ πρόγραμμά του δ. κ. Ράλλης, καιέληξε μὲ τὸ νὰ δώσει μόνο κουράγιο στοὺς φίλους του καὶ νὰ πει κι αὐτὸς τὴ θεόκουτη ἐποφόδο. «Τὸ παρελθόν ήμων εἰναι ή ἐγγύησις διὰ τὸ μέλλον, τὸ παρελθόν ήμων δυνάμεθα νὰ ἐπικαλεσθῶμεν ἀνευ δισταγμοῦ καὶ νὰ εἰμεθα ὑπερήφανοι δι' αὐτό.»

ΟΙ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ. Ό κ. Ράλλης μίλησε καὶ γιὰ τοὺς «ἀθεμίτους καὶ ἀνηθίκους ἐκλογικοὺς συνεταιρισμούς» καταλαβαίνομε τὴν ἀγανάχτηση του — μὰ δὲ μας λέει τὸ τί ἔκανε ὡς τὰ σήμερα γιὰ νὰ τοὺς πολεμήσει; Περίμενε ν' ἀλλάξει πάλι τὸ ἐκλογικὸ σύστημα — μᾶς ἀνάγγειλε μάλιστα στὶς ἀφημερίδες πῶς θὰ ξητήσει τὴ μεταβολὴ του μόλις ἔρθει στὰ πράματα, ἀν καὶ δὲν ξέρει ἀκόμα πῶς θὰ τὸ ἀντικαταστήσει, γιατί, λέει, τὸ ζήτημα χρειάζεται μελέτη! Μᾶς φαίνεται λίγο περίεργο τὸ πρᾶμα καὶ θέλουμε νὰ ρωτήσουμε ταπεινὰ τὸν κ. Ράλλη τὶ έκανε σφράντα χρόνια τώρα ποὺ πολιτεύεται καὶ πῶς δὲν τοῦ ἔφτασε ἀκόμα τόσος καιρὸς γιὰ νὰ βρει τὸ κατάλληλο ἐκλογικὸ σύστημα. Μὰ — θὰ μᾶς ἐπιτρέψει δ. κ. Ράλλης νὰ τὸν βγάλουμε ἀπ' τὴν πολλὴ σκέψη καὶ νὰ τοῦ ποῦμε νὰ μὴ βασανίζεται ἀδικα· γιατὶ ἐμεῖς, ἀν καὶ δὲν ἔχουμε τὴν πολιτικὴ πειρά του, βλέπουμε πῶς, γιὰ τὴν ὥρα, δὲ φταίει σὲ τίποτα τὸ ἐκλογικὸ σύστημα. "Άλλα εἰναι ἐκείνα ποὺ φταίν, κύριε Ράλλη· φταίει πῶς δὲ φροντίσατε